

[Gustav Pedersen.]

være ønskeligt at faa en kort Udvalgsbehandling, men i øvrigt vil jeg anbefale det efter de Linier, der er lagt i Lovforslaget, og med Tilslutning ogsaa til de Ændringer, der er foreslaaet.

Laurits Pedersen: Om denne Lov, der vedrører umaadelig mange Interesser inden for Erhvervslivet, tror jeg nok, man kan sige, at alle er enige om, at den skal forlænges. Selv om der i Begyndelsen var en vis Usikkerhed over denne Lovgivning, har man alligevel efterhaanden faaet et saadant Hold i det hele, at de erhvervsdrivende saa nogenlunde ved, hvad de skal rette sig efter, naar de skal arbejde under denne Prislovgivning. Det var vel nok noget af det mest svækkende ved denne Lovgivning, hvis fundamentale Paragraf jo er § 8, at man maatte give de handlende Ret i, at der var en vis Usikkerhed med Hensyn til, hvorledes de skulde kalkulere deres Priser, men efterhaanden som Organisationerne og Brancheforeningerne har været de handlende til Nytte, Hjælp og Vejledning, tror jeg ikke, at dette nu ligger saa uklart for de handlende. Handelsministeriet har jo da ogsaa kunnet skabe en vis Sikkerhed for Fastsættelsen af Priserne ved Medvirkning af Organisationerne, som jo har Førstehaandskendskab til de Vilkaar, der arbejdes under.

Det er klart, at der kan være mange Ting, som Befolkningen synes Priskontrollen ikke har haft Haand i Hanke med; paa mange Omraader har Priserne faaet Lov til at stige til en Højde, som den almindelige Befolkning ikke finder rimelig. Det skal jeg ikke gaa ind paa i Almindelighed; det er let at nævne Eksempler paa det, men en Lovgivning som denne er under de Vilkaar, vi deler, nødvendig under Hensyn til de svindende Varelagre; hvis man ikke havde Haand i Hanke med Priserne, vilde man komme ud i en Prisstigning, som vilde være ganske utaalelig for de store brede Lag i Befolkningen, der, som rigtigt fremhævet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, er ude for de vanskeligste Vilkaar.

Jeg kunde dog have Lyst til at nævne en enkelt Ting, nemlig med Hensyn til Bankerne og deres Fortjenstmuligheder i Øjeblikket. De i Forholdet til hele Massen faa Penge, der er ude at arbejde, faar Lov til at indvinde en stor Fortjeneste! Der har næppe nogen Sinde været saa stor Margin mellem Indlaan og Udlaan som i Øjeblikket. Jeg tror, det vil vække almindelig Tilfredshed, hvis Bankerne, naar de skal deklarere

Udbytter til Nytaar, vil kunne lægge disse Udbytter paa et meget lavt Niveau. Den lave Indlaansrente giver sig jo ikke Udtryk i en billigere Udlaansrente, det er omtrent det samme som tidligere, man skal give, hvis man skal laane Penge til et eller andet.

Prisdannelsen er jo underkastet mange Vilkaar i den øjeblikkelige Situation, og der foregaar en ukontrolleret, altsaa ulovlig Handel paa alt for vidt et Omraade. Jeg tænker her paa Handelen paa „den sorte Børs“. Jeg ved, hvor vanskeligt det er rent politimæssigt at faa Ram paa denne Trafik, men det er klart, at jo stærkere man kan faa Tag i denne Handel, des bedre vil det være, for den giver sig Udtryk i en Prisfordyrelse, som ikke burde finde Sted.

Jeg skal ikke komme ind paa Ændringerne, som er nævnt af den forrige Ordfører. Det vil være rimeligt, at vi i et Udvalg nøje gennemgaar dem. Jeg konstaterer med Tilfredshed, at man gennem Ændringerne udbygger hele dette smidige Apparat, som det gennem Administrationen har været nødvendigt at skabe, saaledes at man kan imødekomme visse Interesser inden for Handelsstanden og de erhvervsdrivende. Med Hensyn til Landbrugets Priser staa der, som der har staaet hele Tiden, at Ændringer skal have Tilslutning fra Landbrugsministeren, som har Førstehaandskendskab dertil.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale, at vi gennemfører Lovforslaget saa hurtigt, som det er muligt, og fremskynder Arbejdet i det kommende Udvalg.

Prieme: Den højtærede Handelsminister udtalte ved Forelæggelsen af Forslaget om Forlængelse af Prisloven, som i det væsentligste er uforandret, at Ministeriet fra forskellige Sider havde modtaget Henvendelser om Ændringer af Lovens Bestemmelser, saavel i lempende som i skærpene Retning, og netop dette, at der baade er Ønsker om Lempelser og om Skærpelser, vil, sagde Ministeren, formentlig give de fleste det Indtryk, at Loven da i Virkeligheden er god og rimelig, som den er. Forholdet er imidlertid dette, at Prisloven i sig selv er streng, og at en Skærpelse af den for Erhvervslivet som Helhed vil være urimelig, hvilket sidste den højtærede Minister ogsaa gav Udtryk for. Naar man ikke desto mindre fra forskellige Sider klager over, at Priskontrollen ikke er effektiv nok, skyldes dette ikke Prisloven, men at Prisloven ikke er gennemført med samme Styrke over for alle Erhverv og paa alle Omraader. Loven anvendes paa store Om-